

[Munch-Petersen.]

være den arbejdende Befolkning, der betaler disse Udgifter, at Arbejderklassen aldeles ikke kan lade sin Løn nedsætte med 16²/₃ pCt. for at opnaa en 40 Timers Arbejdsuge, men at Udgifterne maa betales af Arbejds-køberne, i dette Tilfælde af Staten. Og vi mener, at Staten bør gaa i Spidsen paa dette Omraade. Det kan ikke nytte, at man blot i almindelige Vendinger siger, at Tanken maaske ikke vilde være en saa fjern, men man maa ogsaa, hvis man er Tilhænger af Tanken, gaa positivt ind for den. Derfor burde Regeringen for længst have fremsat Lovforslag paa dette Omraade. Det har den ikke gjort, det har været nødvendigt for os at gøre det, men nu maa man da i hvert Fald gøre, hvad man kan, for at faa gennemført dette Lovforslag. Der er ikke Tvivl om, at Arbejderklassens almindelige Mening er, at det er den Vej, man maa frem.

Det er vor Opfattelse, at Beskæftigelses-spørgsmaalet er meget vigtigt. Paa dette Omraade er vi enige med de Betragtninger, som Socialministeren principielt gør gældende, at det ikke først og fremmest gælder om at forhøje Arbejdsløshedsunderstøttelsen, men at det først og fremmest gælder om Igangsættelse af Arbejde; men netop den 40 Timers Arbejdsuge er et vigtigt Led i disse Bestræbelser. Derfor har Staten den Pligt at gaa i Spidsen med at indføre denne Arbejdstidsnedsættelse med Bevarelse af fuld Løn.

N. P. Nielsen: Paa mit Partis Vegne kan jeg slutte mig til de Udtalelser, som Finansministeren fremkom med i Anledning af dette Lovforslag. Det er rigtigt, at Beskæftigelses-spørgsmaalet er et Problem, som man ikke alene her i Landet, men saa godt som overalt i Verden beskæftiger sig med og søger at løse. Vi Socialdemokrater har den Opfattelse, at Arbejdsløsheden væsentlig er en Følge af det kapitalistiske Samfundssystem, som behersker saa godt som hele Verden; men naturligvis hævder vi ogsaa Samfundets Pligt til at løse Spørgsmaalet, fordi Arbejdsløsheden medfører Ulykker for meget store Dele af Befolkningen, og vi har, som den højtærede Minister ogsaa gav Udtryk for, gentagne Gange gjort os til Talsmænd for, at Arbejdstiden forkortes. Ogsaa efter vor Mening er dette et af de Midler, der kan anvendes. Men det drejer sig her, som Finansministeren paaviste, om et meget betydeligt økonomisk Spørgsmaal, som ganske vilde sprænge Rammerne for disse Statsinstitutioner og for Statsbudgettet i det hele

taget. Nu tilføjede den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, hvad der ikke staar i Lovforslaget, at denne Foranstaltning ogsaa skulde gennemføres i Kommunerne, og her tænkte han i særlig Grad paa de socialdemokratiske Kommuner. Men Spørgsmaalet er saa vanskeligt, fordi det er af en saa overordentlig stor økonomisk Rækkevidde, og det kan ikke løses, uden at man samtidig har Mulighed for at skaffe Dækning for de Udgifter, det medfører.

Det ærede Medlem nævner, at hans Parti har stillet Forslag om højere Skatter paa store Formuer og Indtægter. Ja, det har det socialdemokratiske Parti jo ogsaa gjort ofte, men det ærede Medlem ved, at et saadant Forslag er uigennemførligt, saaledes som de politiske Magtforhold nu engang ligger her i Landet. Selv om det foreliggende Lovforslag kunde modificeres og der kunde skabes Enighed derom i Folketinget, vilde det dog, som de politiske Magtforhold nu er, ikke kunne gennemføres.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet, om man, hvis der foretoges en Nedsættelse af Arbejdstiden, ogsaa skulde lade en Nedsættelse af Lønningerne følge med. Det er et Spørgsmaal, som jeg synes maa afgøres gennem Forhandling mellem Arbejdernes Organisationer og Arbejdsgivernes Organisationer, mellem Kommunernes og Statens Organisationer paa den ene Side og de paagældende paa den anden Side, og det er et Spørgsmaal, som efter vor Opfattelse ikke kan løses saadan uden videre. Dertil kræves, saaledes som Forholdene ligger, mange Overvejelser af forskellig Art.

Søren P. Larsen: Det forekommer mig, at Ordføreren for Socialdemokraterne syntes tilbøjelig til at emballere sit Svar i ikke saa lidt Bomuld, og det synes jeg egentlig slet ikke, der er nogen Grund til at gøre. Man kan sige sig selv, at Forslag af den Beskaffenhed er ikke alene politisk uigennemførlige, saadan som Magtforholdene ligger, som det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen sagde, men det er Forslag, som til lige betyder en fuldkommen revolutionær Omvæltning inden for alle økonomiske Forhold. Jeg vilde have foretrukket, om Socialdemokratiets Talsmand havde taget noget kraftigere paa Sagen og ikke havde indhyllet den i Bomuld, saaledes som han gjorde, for det siger sig selv, at kunde man gennemføre saadanne Foranstaltninger, som her foreslaas, for Staten og videreføre dem inden for Kommunerne og derefter animere de private dertil, saa er det muligt, at vi vilde opnaa at faa de russiske Tilstande